

ໝາກໂພ່ ໝໍຂອງບຸນຕອງ

ບຸນຕອງມີໝວກໃໝ່ລາວເຮັດດ້ວຍ
ຕົ້ນເອງ.

ໝວກເປັນສີນ້ຳຕານມີຫາງຍາວ
ມີເຂົ້າ ແລະ ຕາໃຫຍ່.

ໝວກຂອງລາວ ຄ້າຍຄືຄວາຍບັກເລຂອງລາວ.

ແລ້ວລົມກໍພັດ

ຈູດ! ຈູດ! ຈູດ!

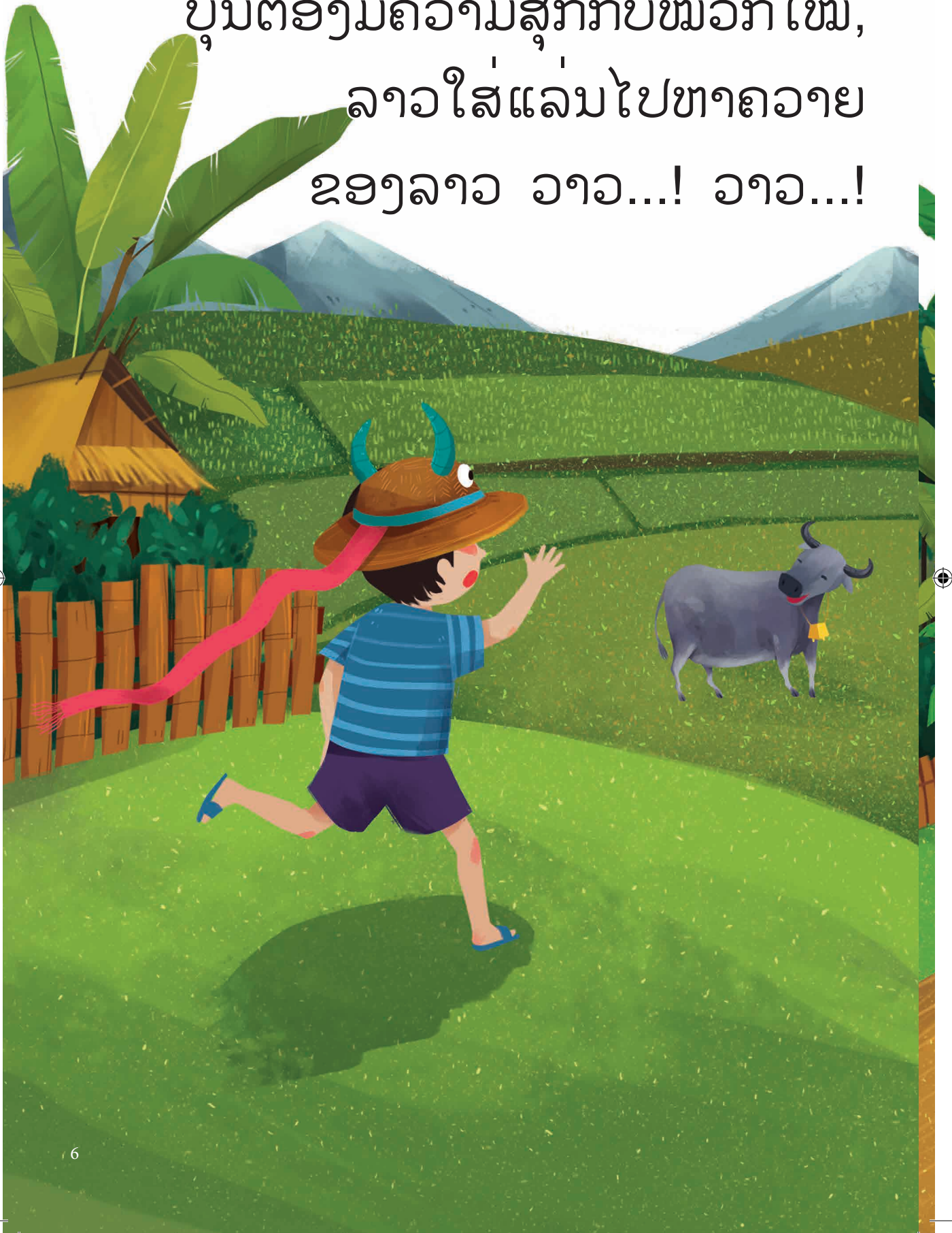
ຫາງຂອງມັນ

ກໍປົວຂຶ້ນ ປັບ! ປັບ! ປັບ!

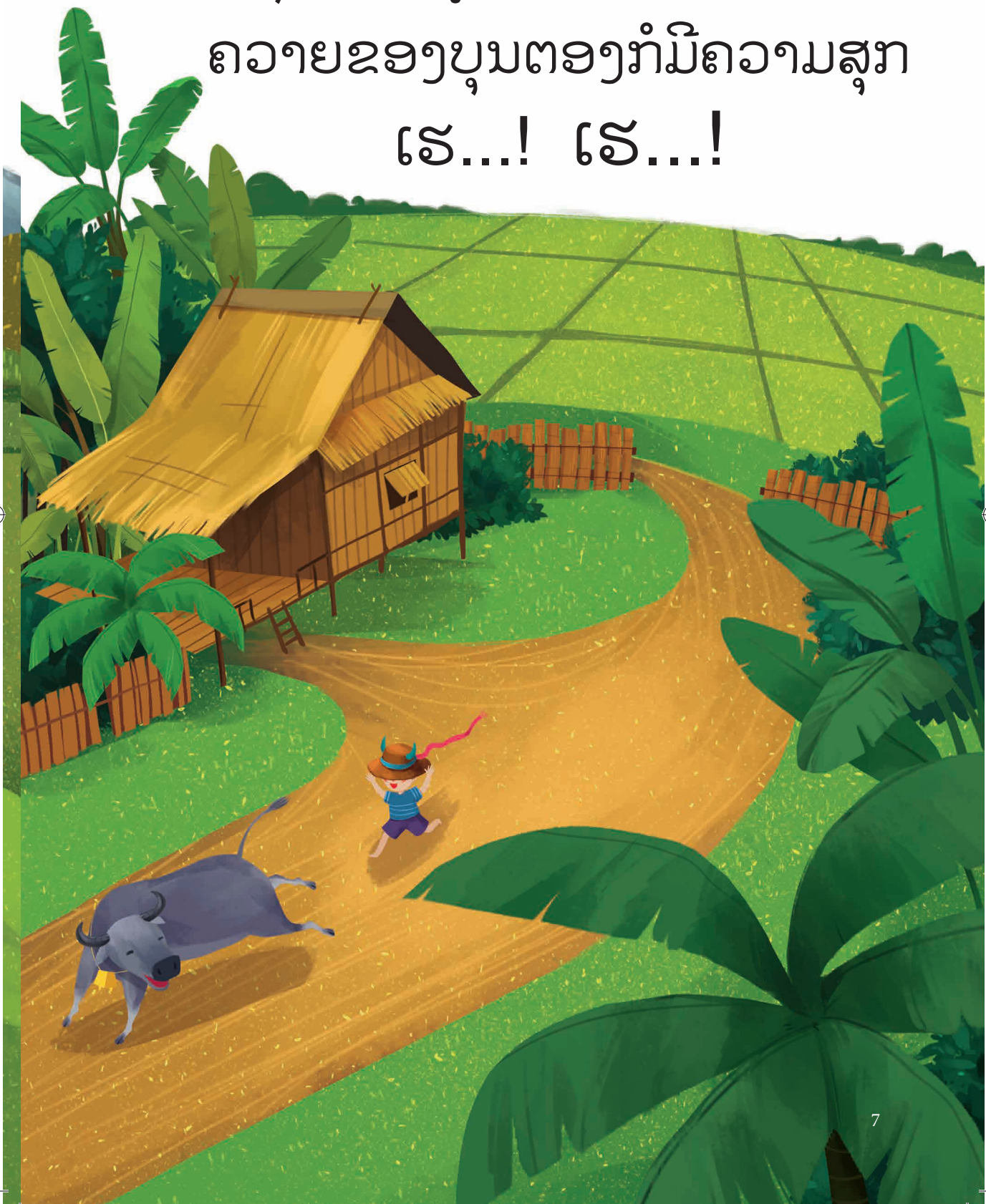

ບຸນຕອງມີຄວາມສຸກກັບໝວກໃໝ່,
ລາວໃສ່ແລ່ນໄປຫາຄວາຍ
ຂອງລາວ ວາວ...! ວາວ...!

ບຸນຕອງພູມໃຈກັບໝວກໃໝ່,
 ຄວາຍຂອງບຸນຕອງກໍມີຄວາມສຸກ
 ເຮ...! ເຮ...!

ລາວຂີ່ຄວາຍແລ່ນຂ້າມທົ່ງກັບໝວກ ຂອງລາວໄປຕາມລົມ.

ເຢ...!ເຢ...! ບຸນຕອງຮ້ອງຂຶ້ນ, ເຢ! ເຢ! ເຢ!
 ຄວາຍກໍຮ້ອງຂຶ້ນ ລົມຫຼົວເຫັນກໍຮ້ອງຂຶ້ນດັງ
 ວູ...! ວູ...!

ແຕ່ລົມພັດແຮງຂຶ້ນ ພັດແຮງຂຶ້ນ
ຫາງຂອງໝວກປົວແຮງຂຶ້ນ.

ທາງໝວກຮັດຄໍບຸນຕອງ
ບຸນຕອງຕົກຈາກຫຼັງຄວາຍ.

ບຸນຕອງໃຈຮ້າຍ ຄວາຍເສຍໃຈທີ່
ເຫັນບຸນຕອງຕົກຫຼັງຂອງມັນ.

“ໜີໄປສາ!” ບຸນຕອງເວົ້າຂຶ້ນ ພ້ອມດຶກ
ໝວກຖົ່ມ ລົມພັດໝວກປົວໄປ.

“ໄປເລີຍ! ໄປເລີຍ! ໄປເລີຍ!” ລົມເອີ້ນໃສ່
 “ຂ້ອຍໄປກ່ອນເດີ” ໝວກບອກລົມ.

ໝວກປົວຂຶ້ນໄປຫາທ້ອງຟ້າ,
ປົວສູງຂຶ້ນ ປົວສູງໄປເລື້ອຍໆ.

ແລ້ວຝົນກໍຕົກລົງມາ “ໝວກຂ້ອຍ!
ໝວກຂ້ອຍຢູ່ໃສ?” ບຸນຕອງຮ້ອງ
ຫາໝວກ.

ບຸນຕອງຂີ່ຄວາຍແຂ່ງຝົນຂ້າມທົ່ງ.

ບຸນຕອງສັນໜາວຍ້ອນບໍ່ມີໝວກໃສ່ ຄວາຍກໍສັນປຽກຝົນ

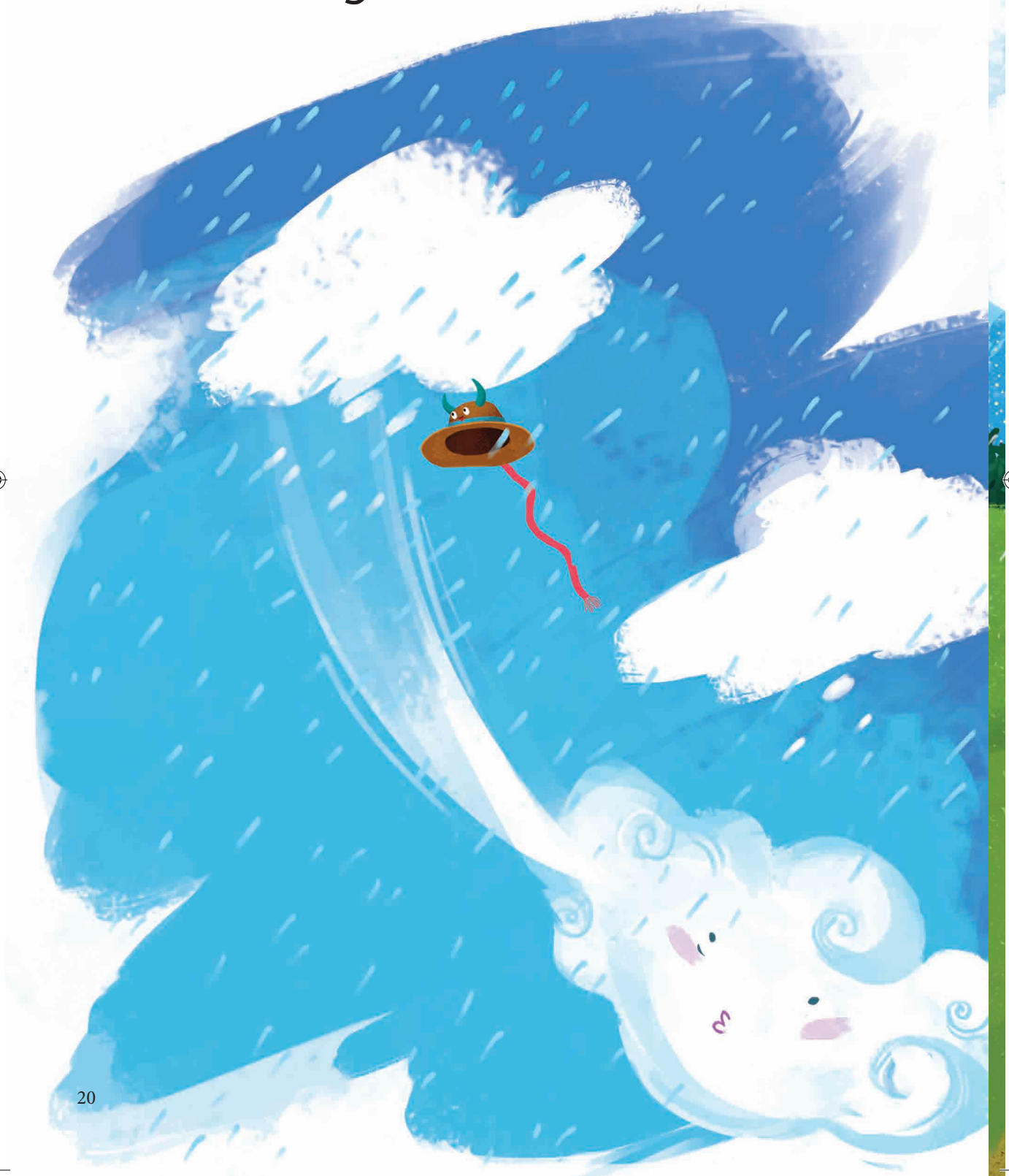

ບຸນຕອງຮ້ອງໄທ້ “ຄິດຮອດໝວກ
ຂອງຂ້ອຍເດ! ກັບມາສາໝວກເອີຍ”.

ເມື່ອລົມໄດ້ຍົນສຽງບຸນຕອງໄທ້
ລົມກໍພັດແຮງຂຶ້ນຕື່ມ.

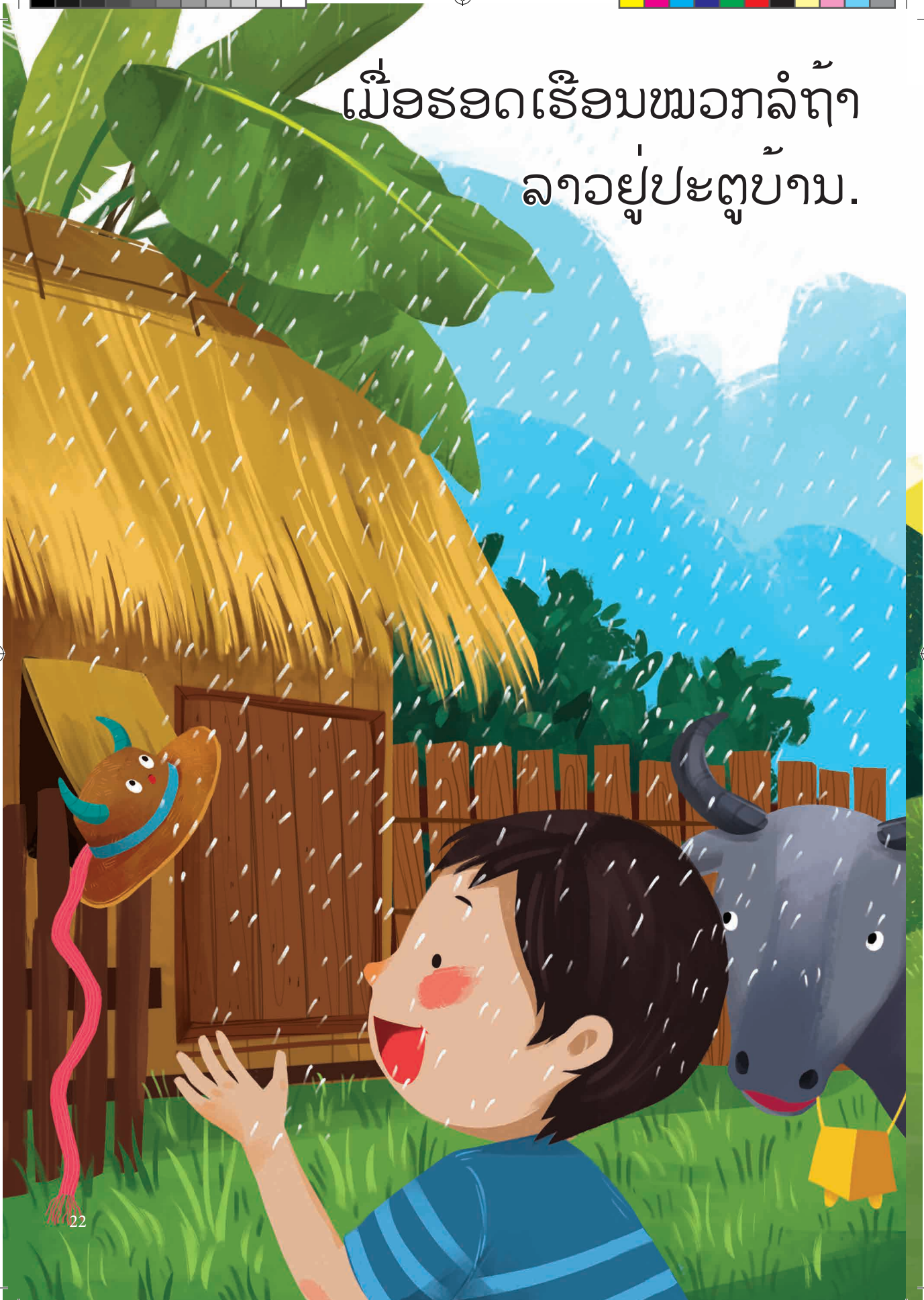

ບຸນຕອງຂີ່ຄວາຍຕາກຝົນ ກັບເມືອເຮືອນ.

ເມື່ອຮອດເຮືອນໝວກລໍຖ້າ
ລາວຢູ່ປະຕູບ້ານ.

ຕອນເຊົ້າມາ, ບຸນຕອງໃສໝວກ
ຂອງລາວຂີ່ຄວາຍລົງທົ່ງຢ່າງມີຄວາມສຸກ.

